

door PETER PAUL MARIJNEN

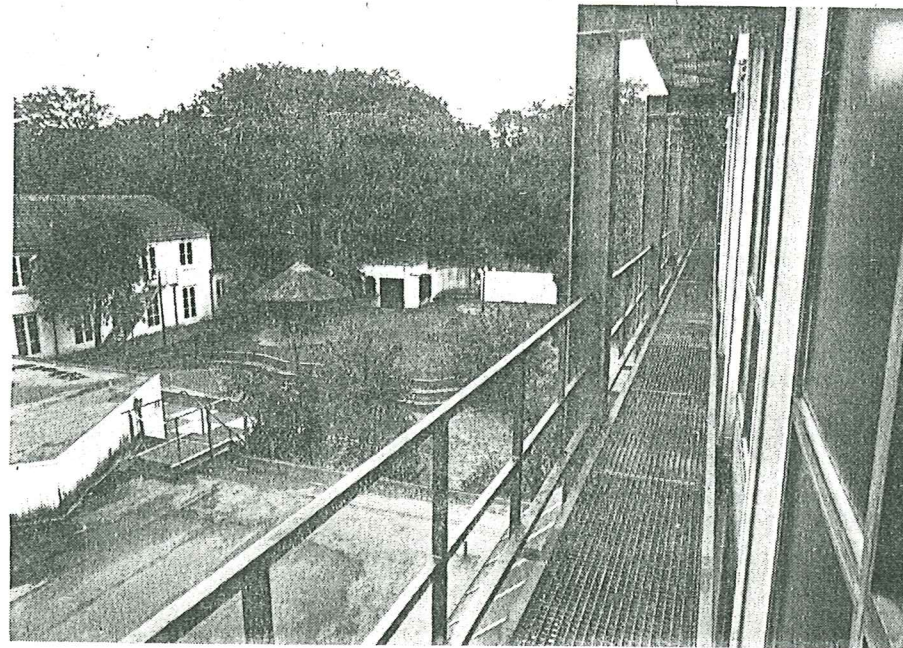
Den Haag — Midden in de herfstvakantie is het stil rond de imponerende zeventiende-eeuwse witte villa en de eigentijdse aanbouw van staal en glas in het park van de jeugdherberg Ockenburgh. Voor de toeristen is er in de najaarsstorm weinig te beleven. Zij zoeken liever onderdak in de binnenstad, waar het aanbod van ontspanning en vermaak lokt.

Om die reden veronderstelt ook de gemeente dat een jeugdherberg beter zal gedijen op een meer centraal gelegen plek. De betrokken wethouders hopen bovendien twee vliegen in één klap te slaan door het nieuwe onderdak te combineren met huisvesting voor studenten van de Haagse Hogeschool. De lasten kunnen in dat pand voor negen maanden een kamer huren en gebruik maken van de centrale voorzieningen. Als het studiejaar er op zit maken zij tijdelijk plaats voor toeristen, die op zoek zijn naar een betaalbaar hotel.

De directie van de herberg hoeft zich dankzij die combinatie geen zorgen meer te maken over de bezetting van de bedden in de stille maanden. De voorgestane combinatie is al beproefd in de Casa Academia in Amsterdam. „Daar bevalt het uitstekend”, heeft de directeur van Ockenburgh W. Jongerius uit eigen waarneming kunnen vaststellen.

Corvee

Ook de stichting Haagse Jeugdherberg voelt wel wat voor het plan van de gemeente. In het bestuur van deze stichting hebben de traditionele 'vaders en moeders' van de herbergen in het afgelopen decennium plaats moeten maken voor ma-

De binnenplaats van de jeugdherberg met rechts de stalen aanbouw. "Onbegrijpelijk dat dat ooit is gebouwd", zegt de directeur van de jeugdherberg.

nagers met een geoefend oog voor een verantwoorde commerciële exploitatie. Zoals ook de moderne jeugdherbergier geen geitewollen sokken meer draagt, maar een maatpak.

De voorzitter van de stichting, oud-gemeenteambtenaar S. van der Galiën, ziet in de binnenstad mogelijkheden voor wat hij noemt 'sociaal toerisme voor mensen van veertien tot tachtig jaar'. „Die markt is zich enorm aan het ontwikkelen. De jeugdherberg is al lang niet meer alleen voor jongeren. Zelf corvee doen en slapen in grote zalen: dat is echt uit de tijd. Men verwacht tegenwoordig meer comfort”.

Ockenburgh is zich al enige ja-

ren in die richting aan het ontwikkelen. Buiten het seizoen probeert de directie groepen van bij voorbeeld sporters uit binnen- en buitenland te trekken. Daarnaast kan het complex conferentieruimten bieden.

Het achter de villa verscholen onderdak van de jeugdherberg blijkt evenwel nauwelijks geschikt voor die functie. Het aquariumachtige gebouw stamt uit een tijd (de beginjaren zeventig) dat de bomen nog tot de hemel leken te groeien en de 'vaders' nog spookverhalen vertelden. „Maar in de zomer word je er geroosterd en in de winter is het er niet warm te krijgen”, schetst Van der Galiën de pro-

blemen. Zijn (jongere) directeur doet hier nog een schepje bovenop: „Voor iemand van mijn generatie is het onbegrijpelijk dat dit ooit is gebouwd”. Hoewel de exploitatie aanzienlijk is verbeterd, is de jeugdherberg dus toe aan een miljoenen kostende opknappbeurt, of een verhuizing. De gemeente heeft duidelijk gekozen voor het laatste. De grond en de opstallen van Ockenburgh kunnen dan lucratief worden verkocht aan een belegger, die ongetwijfeld een vijfsterrenhotel of luxe woningen in gedachten heeft. Vooralsnog is er echter geen geschikte vervangende locatie beschikbaar en kunnen leden van de NJHC voor een overnachting

à 19,50 gulden nog terecht in de slaapzalen van het gebouw met de opvallende staalconstructie. Niet-leden betalen 24,50.

De gemeente zal wel de portemonnee moeten trekken om het tijdelijke voortbestaan van de jeugdherberg aan de Monsterseweg te garanderen. Vorig jaar nog werd besloten in twee fasen de zes ton subsidie voor het jongerenhotel in kas te houden. Maar het schrappen van een subsidie door middel van een pennestreek is nog geen garantie voor de gewenste bezuiniging.

Bijdrage

Ockenburgh blijkt zonder die bijdrage van de overheid geen kant op te kunnen. In afwachting van plannen voor een nieuwe huisvesting in het centrum moet het geld dan toch maar incidenteel ergens vandaan worden gehaald, vinden ook de betrokken wethouders A. van Kampen (PvdA, sociaal-cultureel werk) en haar partijgenoot P. Noordanus van ruimtelijke ordening.

Volgens Van der Galiën is het uitgesloten dat de combinatie van een low-budgethotel, een vergadercentrum en een jeugdherberg op eigen kracht verder gaat. „Dankzij de verrekening met de subsidie bedroeg onze huur zo'n twee ton per jaar. Dat is in overeenstemming met de waarde van de gebouwen. De huurprijs wordt nu in feite acht ton en dat zou zelfs een vijfsterrenhotel niet kunnen opbrengen”.

Mede in afwachting van het verloop van een aangespannen Arob-procedure maakt de stichting aan de gemeente nog steeds een maandelijks bedrag over, dat overeenkomt met de oude huurprijs. „We hebben nog geen aanmaningen ontvangen. Daaruit valt af te leiden dat de gemeente stilzwijgend akkoord gaat”, redeneert Van der Galiën.